

25 września 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B427 17/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8548.

Kl. 11 e 28.

Rand Kardex Bureau, Inc.
(Tonawanda, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki).

Kartoteka.

Zgłoszono 27 maja 1927 r.

Udzielono 5 marca 1928 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy kartotek otwartych, t. j. kartotek tego rodzaju, w których karty są ułożone poziomo i stopniowo w taki sposób, że brzeg każdej karty jest widzialny.

Wynalazek przewiduje środki do utrzymywania kart w takim położeniu jedna nad drugą, że przy użyciu kartoteki możliwe jest wygodne przeglądanie jej, przyczem brzeg każdej karty jest widzialny. Ponadto są przewidziane środki, zapobiegające zabrudzeniu i zgrubieniu widzialnych brzegów. Wreszcie oprawa kart jest ukształtowana w taki sposób, że mogą być one przechowywane w stosunkowo niewielkich ilościach w położeniu wygodnym do użytku.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig.

1 przedstawia perspektywiczny widok kartoteki według wynalazku, fig. 2 — widok od tyłu po usunięciu kilku części, fig. 3 — widok z góry pewnej ilości urządzeń kartotekowych, połączonych w jedną grupę, fig. 4 — środkowy przekrój przez kartotekę, fig. 5 — przekrój podłużny przez część jednej z szufladek, względnie opraw kart, fig. 6 — przekrój poprzeczny przez jedną z opraw, fig. 7 — odmiana kształtu oprawy kart w przekroju podłużnym.

Na rysunku 10 oznacza ramę o przekroju poprzecznym celowo trójkątnym, której płaszczyzny końcowe 11 zawierają wzajemnie przeciwległe kanały przewodnicze 12, biegnące wzdłuż jednej z trzech krawędzi ramy. Z ramą 10 jest połączona przegubowo pewna ilość płytek 13. Te ostatnie są celowo wykonane z blachy i za-

opatrzone na obydwu krawędziach bocznych w zagięte listwy 14. Zewnętrzna krawędź każdej płytki 13 posiada zgrubienie 15, tworzące wygodny do ujmowania gładki uchwyt. Na wewnętrznej krawędzi każdej płytki jest naprzeciw zgrubienia 15 utworzone zgrubienie 16, zaopatrzone w skierowany ku wnętrzu występ 17, umieszczony między listwami 14 i tworzący zderzak, przytrzymujący szereg szyn 18, których końce znajdują się pod listwami 14.

Listwy 14 mogą być przyciśnięte do płytki 18 w odpowiedniej odległości od krawędzi występu 17, dzięki czemu tworzy się oparcie 19, zapobiegające przesuwaniu się szyn 18 pod listwami 14. Szyny 18 mogą być wykonane celowo z mniej lub więcej elastycznego materiału, jak paski tekturowe 20 lub drewniane 21, aby po wygięciu szyn pośrodku, końce ich mogły wysuwać się z pod listew 14, a następnie wyprostowywać się.

Na przykładzie wykonania, przedstawionym na fig. 5, paski tekturowe 20 są w dowolny odpowiedni sposób przymocowane do kart 22 lub ich oprawek, np. zapomocą drucianych spinaczy lub nitów 23, dzięki czemu karty 22, wykonane ze stosunkowo lekkiej tektury lub papieru, mogą być poruszane przegubowo względem szyn, względnie pasków 20. Gdy szyny 21 są wykonane z lekkich pasków drewnianych, wówczas celem zawiasowego połączenia kart 21a i szyn 21 zostają do nich przyklejone paski materiału. Na przykładach wykonania według fig. 5 lub 7 końce szyn 20 lub 21 tworzą na zewnętrznych krawędziach kart 22 uszka lub języczki 24, zachodzące pod listwy 14. Na przykładzie wykonania według fig. 5 listwy 14 przytrzymują szereg szyn 20 i kart 22 w taki sposób, że te ostatnie są zatknięte jedna za drugą, dzięki czemu swobodne brzegi 25 kart 22 znajdują się w widzialnym stopniowanym położeniu. W przykładzie wykonania według fig. 7 brzegi szyn 21 stykają się

ze sobą, dzięki czemu karty 21a są ułożone jedna nad drugą, a ich swobodne brzegi 25 wystają kolejno w odległości, odpowiadającej szerokości szyn 21.

W obydwóch przykładach wykonania swobodne brzegi 25 kart, względnie opraw kart 21a lub 22 są celowo okryte przezroczystą okładką 26, wykonaną np. z celuloиду lub innego odpowiedniego materiału, i składającą się z przedniego obrzeża 28 i tylnego 27. Przód okładki 28 może posiadać zagięte ku wnętrzu u górnej krawędzi obrzeże 29, tworzące pochewkę, w której można łatwo osadzać kartę 30, dzięki czemu wystający brzeg tej kartki jest widoczny przez przezroczystą okładkę 28 dla umożliwienia odczytywania oznaczeń, umieszczonych na tym brzegu. Górne kąty kart 30 mogą być przymocowane do oprawek 21a lub 22 w dowolny sposób, np. zatykane w odpowiednie skośne szpary 30a oprawek. Końce okładek 27, 28 mogą być przymocowane do kątów oprawek 21a lub 22 zapomocą odpowiednich środków, np. drucianych spinaczy lub nitów 31.

Płytki 13 posiadają wykroje, dzięki czemu obok zewnętrznych końców rolek 16 tworzą się otwory 32, zaś końce rolek tworzą czopy, na które zostają nasunięte rolki lub cylindryczne łożyska 33, osadzone w kanałach prowadniczych 12. Jeden z kanałów prowadniczych, a mianowicie 34, jest głębszy, niż drugi i posiada wkładkę 35, dociskaną sprężynami 36 do czołowych powierzchni łożysk 33. Dzięki temu każdą z płytek 13 można łatwo wyjmować z ramki 10 w taki sposób, że porusza się płytkę, przewyżając nacisk sprężyn 36, a następnie obraca ją, dzięki czemu łożyska 33 płytki wysuwają się z kanałów prowadniczych.

Z ramą 10 są połączone przegubowo dwie pokrywki 37, a mianowicie, zapomocą odpowiednich rolek 38, utworzonych wzdłuż jednej z krawędzi każdej pokrywki. Końce tych rolek tworzą czopy, wchodzące

w kanały prowadnicze 12. Jedna z pokryw 38 jest zaopatrzona w zasuwkę 39, ułożoną przesuwalnie w prowadnicy 40 w kształcie skobelka, umieszczonego na pokrywie, przyczem posuwisty ruch zasuwki 39 jest ograniczony zderzakami 41 na zasuwce i 42 na pokrywie 38. Na zewnętrznej powierzchni ramy 10 jest wykonane odpowiednie wygięcie lub wgłębienie 43 do jednego z końców zasuwki 39, wskutek czego, gdy dolna powierzchnia ramy 10 spoczywa płasko na stole, zasuwka 39 chwytą wygięcie 43 i utrzymuje pokrywę 38 w górze, w położeniu nieco przechylnem wtył.

Jak widać, gdy urządzenie znajduje się w położeniu zamkniętem, jak na fig. 4, zgrubienia 15 nie są ułożone stopniami, lecz znajdują się w jednej linii, zaś po podniesieniu pokrywy 38 rama 10 obraca się wtył i opiera jedną powierzchnię na stole, dzięki czemu płytki 13 zostają, jak przedstawiono na fig. 1, przesunięte w taki sposób, że ich zewnętrzne brzegi 15 układają się stopniami, wskutek czego umieszczone na zewnętrznych pochwach 26 kart napisy i zatknięte oznaczenia stają się widzialne, i zawartość każdej płyty można od razu przejrzeć. Widzialne są również według fig. 1 zewnętrzne brzegi niższych płyt, przyczem na brzegach tych można umieszczać oznaczenia, ułatwiające odszukiwanie poszczególnych kartek. Urządzenie w stanie zamkniętym (fig. 4) ma kształt książki, przyczem pewna ilość tego rodzaju książek może być ze sobą składana szerszymi powierzchniami (fig. 3), tworząc układ bardzo zwarty i wymagający mało miejsca. Na każdej z ram 10 można celowo umieścić odpowiednią oprawkę 44 do etykiety, dzięki czemu, gdy książki kartotekowe znajdują się w położeniu, przedstawionem na fig. 3, można z łatwością odszukać każdą z nich od pierwszego wejrzenia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka, znamienna tem, że płyta, zaopatrzona w przeciwległe listwy, posiada szereg szyn, z którymi są połączone przegubowo wzdłuż jednej z krawędzi płaskie oprawki do kart, przyczem swobodne brzegi tych ostatnich pokrywają się wzajemnie stopniowo i są obramowane przezroczystymi okładkami.

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że za każdą okładką umieszczona jest karta, przyczem obramowany okładką brzeg karty jest widzialny przez okładkę.

3. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że pewna ilość płyt, połączona jest przegubowo jedną krawędzią z ramą dźwigającą.

4. Kartoteka według zastrz. 1 i 3, znamienna tem, że z ramą są połączone przegubowo pokrywy, ograniczające obrót płytek dokoła ich przegubów.

5. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że okładki (obrzeża) stanowią paski z celuloиду, wygięte w kształcie litery U, otaczające brzeg płaskiej oprawy karty i połączone końcami z tą oprawą.

6. Kartoteka według zastrz. 1 i 3, znamienna tem, że ruchoma rama dźwigająca o profilu trójkątnym zaopatrzona jest po jednej stronie w połączone z nią przegubowo płytki.

7. Kartoteka według zastrz. 1 i 6, znamienna tem, że rama dźwigająca o profilu trójkątnym jest wzdłuż jednego boku zaopatrzona w kanały prowadnicze, w których przegubowo osadzone są płytki.

8. Kartoteka według zastrz. 1 i 4, znamienna tem, że ruchoma rama dźwigająca utrzymuje jedną z pokryw w położeniu pionowem, drugą zaś—w poziomem, dzięki czemu płytki, znajdujące się między pokrywkami, mogą być odwracane jak kartki książki.

9. Kartoteka według zastrz. 1 i 8, zna-

mienna tem, że na jednej z pokrywek znajduje się urządzenie ustalające, chwytające ramę i utrzymujące pokrywkę w położeniu otwartem.

10. Kartoteka według zastrz. 1 i 9, znamienna tem, że urządzenie ustalające składa się z zasuwki, przesuwanej wzdłuż pokrywki.

11. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że szyny współdziałają ze sobą w taki sposób, iż przytrzymują płaskie oprawki kart w układzie stopniowanym z wystającymi widzialnymi brzegami.

12. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że każda z pewnej ilości płytek, ułożonych jedna nad drugą, jak kartki książki, zawiera większą ilość ułożonych jedna nad drugą płaskich oprawek kart, przyczem oprawki te są zaopatrzone na swobodnej krawędzi w utworzone z prze-

zroczystych okładek pochewki do umieszczania kart, przyczem płytki te są przesuwane z położenia, w którym się pokrywają, do położenia, w którym krawędzie każdej płytki wystają poza krawędzie sąsiedniej.

13. Kartoteka według zastrz. 1 i 7, znamienna tem, że zawiasy płytek są przytrzymywane w kanałach przewodniczych ramy sprężystymi wkładkami, dzięki czemu płytki mogą być z kanałów przewodniczych wyjmowane pojedynczo.

14. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że boczne listwy płytek są po obydwu końcach dociśnięte do płytek, tworząc oparcie dla szyn.

R a n d K a r d e x B u r e a u, I n c.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

